

Martin Luther King

Omul care a luptat pentru
egalitatea drepturilor

Micii mei
EROI

București
2019

Dacă ți-aș spune să închizi ochii și să-ți pui o dorință, la ce te-ai gândi? Să ai un animal domestic, poate, sau să te duci pe Lună, sau să nu mai fie foamete în lume... Toți avem un vis.

Mă numesc Martin Luther King și am știut de mic care era visul cel mai important pentru mine: doream ca toți oamenii să aibă aceleași drepturi indiferent de culoarea pielii.

Știu că pare logic, dar, din păcate, nu toată lumea gândește așa. Sunt oameni care cred că aceia care au pielea colorată diferit nu sunt egali cu ei și că trebuie să fie tratați mai rău. Asta se numește rasism și este ceva îngrozitor și incredibil de stupid. Eu mi-am propus să elimin legile rasiale care funcționau în țara mea și care nu erau puține.

Era un vis frumos, nu-i așa? Mi-am dedicat lui întreaga viață și nu a fost deloc ușor, dar, în cele din urmă, am reușit, folosind cele mai bune arme care există: cuvântul și lupta fără violență.

Iată povestea mea.

M-am născut în 1929 în orașul Atlanta, în sudul Statelor Unite ale Americii. Tatăl meu era preotul unei biserici, și mama, care inițial a fost învățătoare, cânta la orgă și îl ajuta.

Din copilărie **m-au învățat că trebuie să-i iubești pe toți oamenii**, chiar și pe cei care se poartă urât cu tine sau te urăsc.

- Trebuie să-i respect și pe cei care mă insultă sau cred că nu valorez nimic?

- Tu ești la fel de bun ca oricare altul. Să nu permiți nimănui niciodată să-ți spună contrariul.

Totuși, pe vremea aceea, nu toți gândeau așa. De exemplu, când eram mic, mă duceam să mă joc cu prietenii mei, băieții și fetele din cartier. Într-o zi însă, cu puțin înainte de a începe școala, **prietenii mei albi au încetat să se mai joace cu mine.**

- De ce nu mai vreți să vă jucați cu mine?
- Pentru că ești negru.
- Și ce schimbă asta? Mereu ne-am jucat împreună!

Nu-mi venea să cred! Acum, din cauza culorii pielii mele, nu mai puteau să se joace sau să se întâlnească cu mine? După multe insistențe, cel mai bun prieten al meu, foarte rușinat, mi-a destăinuit adevărul:

- Ne-au interzis părinții noștri.

În seara aceea am plâns până am adormit.

